

en Betingelse for at udrette Noget overhovedet, at man ved denne Lov fremkalder nye Bygninger. Men for at Nogen skal i Tillid til denne Lov give sig til at bygge, maa han indenfor rimelige Grændser have Sikkerhed for, at den Skatteestergivelse, i Tillid til hvilken han bygger, ikke vil blive ham fratagen om en kort Tid. Allerede Loven af 1857 maa staae som et advarende Exempel for dem, som en Paamindeelse om, at nye Love kunne forandre de ældre. De Bemærkninger, der ere saadanne idag, deels fra den ærede Ordfører, og deels ogsaa — og hvad jeg lægger endnu mere Vægt paa — fra den ærede Finansminister, ville ikke kunne opfattes som Andet end som en Erindring om, at man giver Skattelettelsen for et ubestemt begrændset Tidsrum. Derved vil man i en væsentlig Grad formindste Hysten til at bygge, thi man svækker Tilliden til det Foretagende, som man ønsker fremmet. Jeg troer derfor, at navnlig efter de Forhandlinger, der her ere førte, vil man have liden Udfigt til at udrette Noget for den arbejdende Befolkning, hvis man ikke sætter en bestemt Tid, for hvilken Skatteestergivelsen skal vare. Jeg skal endnu kun tillade mig at tage Hensyn til en enkelt Ytring af den ærede Finansminister. Han meente, at mit Endringsforslag vilde medføre Vanskelighed med Hensyn til Controllen, og han stillede denne ved Siden af de Vanskeligheder, som Controllen med disse Bygninger idet Hele kan have. Deri troer jeg ikke, at han har ganske Ret. Den Control, der behøves, for at nye opførte Bygninger efter 25 Aars Forløb skulle ansættes i Skat, er meget ringe, hvormod den Control, den, hvis Bestemmelsen i det Lovforslag, der foreligger, og som er laant af Forordningen af 1802, vedtages, maa føres med, at Leilighederne kun behøves af een Familie, hingenlunde bliver ringe. Skal denne Bestemmelse overholdes, saa maa der stadigt føres Control med disse Leiligheder. Altsaa, siger jeg, at den Control, der behøves for efter 25 Aars Forløb at sætte disse Bygninger i Skat, er meget ringe i Sammenligning med den Control, der overhovedet maa føres med Bygningerne.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at der er Nogen, som, hvis Fleertallets Forslag bliver

vedtaget, vil nære nogen alvorlig Frygt for, at man snart skalde gaae hen og tage den Skattefrihed bort, der derved er tilfagt. Det er jo dog ikke saa jevnlig, at man saaledes skrider til at gribe ind i bestaaende Skatteforhold, og den Skattefrihed, her er Tale om; har jo bestaaet siden 1802, altsaa i over 60 Aar. Derimod kan det vel være, at En og Anden tænker sig Muligheden af, at man kommer til at omordne Bygningsafgiften, og der har været talt derom i flere Aar, men jeg tilstaaer, at jeg ikke veed, hvorpaa denne Omordning egentlig skalde gaae ud; maastee er det for Landets Vedkommende, at man tænker derpaa, eller maastee er det Andet, man tænker paa; jeg veed det ikke; men jeg kan for mit Vedkommende ikke udfinde Andet, end at en saadan Omordning maa gaae i en Retning, som ikke her kan komme i nogen Betragtning. Det er efter min Mening en Feil ved denne Beskatning, at der intetsomhelst Hensyn tages til Rummet's Hvide, saaledes, at de kostbareste Leiligheder, der tildeels have deres Fortrin ved Hviden, svare Arealstat aldeles i samme Forhold som de mindre Leiligheder; hvis man derfor gaaer til en Forandring, kan jeg ikke troe Andet, end at den maa virke til at gjøre en rigtigere Forskjel imellem Eiendommene, men dette vil ikke ramme de mindre, men de større Leiligheder. Derimod troer jeg ganske vist, at, gaaer man ind paa at bestemme Skattefrihedens Varighed til 25 Aar, saa vil Folk strax begynde at beregne og sige, naar der er gaaet 1 Aar, at saa er der 24 Aar tilbage naar der er gaaet 2 Aar, saa er der 23 Aar tilbage o. s. f., og saa vil en Eiendom hvert Aar miste noget af sin Værdi, fordi man kan regne ud, at der kommer en Tid, da der bliver lagt nye Byrder paa den. Denne Beregning gjør man ellers ikke ved Eiendomme, der sælges, man ser kun hen til de Skatter, der ere; hvad der kan komme, er der Ingen, der har nogen saadan Fornemmelse af, at han kan tage det med i Beregning. Jeg troer derfor, at man skaber de Mænd, som man opmuntrede til at sætte deres Penge i den Art Bygninger, ved at fastsætte et begrændset Tidsrum for Skattefrihedens Varighed, og jeg maa derfor vedblivende raade til at vende tilbage til Forord-